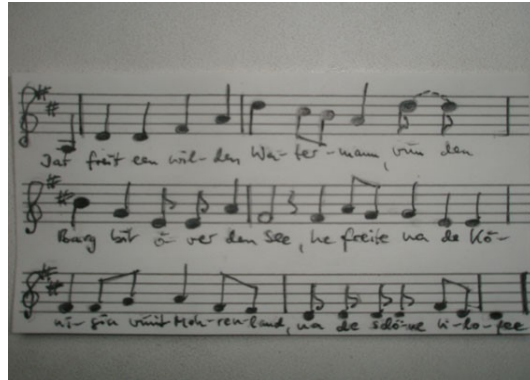

© Katja H. Renfert – K.Renfert@gmx.net

„De Watermann un de schöne Lilofee“
(Dichter/in unbekannt)

Dat freit een wilden Watermann
vun den Barg bit över de See,
he freite na de Königin vun Mohrenland,
na de schöne Lilofee.

He lett ehr'n gülden Bruch bu'n
vun den Barg bit över de See,
dorop se schull spazeeren gahn,
de schöne Lilofee.

Se spazeert de Bruch wull op un daal,
vun den Barg bit över de See,
bit dat he se in dat Water nahm,
de schöne Lilofee.

In't Water levt se söven Johr,
vun den Barg bit över de See,
bit dat se söven lüttje Jungs kreeg,
de schöne Lilofee.

Un as se an den Weeg stunn,
vun den Barg bit över de See,
dor hört se de Klocken vun Mohrenland,
de schöne Lilofee.

Se fragt den wilden Watermann
vun den Barg bit över de See,
of se kunn na Mohrenland to Karken gahn,
de schöne Lilofee.

Wullt du na Mohrland to Karken gahn,
vun den Barg bit över de See,
so muttst du dien söven lüttjen Jungs mitnehm',
du schöne Lilofee.

Un as se in de Kark keem,
vun den Barg bit över de See,
dor bögt sik allens, wat in'ne Kark weer,
vör de schöne Lilofee.

Ach Lüüd, leve Lüüd mien,
worüm bögt ji ju all vör mi?
Ik bün ja de wilde Waterfru,
ik arme Lilofee.

Un as se ut de Kark keem,
vun den Barg bit över de See,
dor stunn de wilde Watermann
al in de Karkendöör.

Wullt du mit mi in't Water gahn,
vun den Barg bit över de See,
oder wullt du hier lever op'n Karkhoff bliev'n,
du schööne Lilofee?

Ehr dat ik mit di in't Water gah,
vun den Barg bit över de See,
veel lever will ik hier op'n Karkhoff bliev'n,
ik arme Lilofee.

He leggt se op'n Disch ut Steen,
vun den Barg bit över de See,
un riet ehr twei as een Waterfisch,
de arme Lilofee.

Un wo een Droppen Bloot hinsprung,
vun den Barg bit över de See,
dor stunn alle Morgen een Engel un sung
vun de schöne Lilofee.

aus: „Die schönsten deutschen Gedichte“, hrsg. Von Andreas Simon,
Verlag: Die Bibliothek, München, o.Jg.

Übersetzt ins Plattdeutsche: Katja H. Renfert – Juli 2011